

Mál nr. 403/2020**M og****V1 vegna ábyrgðartryggingar húseigendatryggingar húsfélaga A og****V2 vegna ábyrgðartryggingar húseigendatryggingar húsfélags B og****V3 vegna ábyrgðartryggingar húseigendatryggingar húsfélags C****Fall á bifreiðastæði við fjölbýlishús 1. apríl 2019.****Gögn.**

Málskot dags. 30. nóvember 2020 ásamt fylgigögnum og viðbótarbréfi dags. 6. janúar 2021.

Bréf V1 til nefndarinnar, dags. 14. desember 2020 ásamt fylgigögnum.

Bréf V2 til nefndarinnar, dags. 21. desember 2020 ásamt úrskurðum.

Bréf V3 til nefndarinnar, dags. 7. desember 2020.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi fallið í hálku að kvöldi 1. apríl 2019 á sameiginlegu bílastæði við A. M leitaði strax á slysadeild og var þar greindur með brot á efri enda upphandleggs. Húsfélög við Kóngsbakka A eru váttryggð með húseigendatryggingu (fasteignatryggingu) hjá þremur váttryggingafélögum, húsfélagið C hjá V3, húsfélagið B hjá V2 en öll önnur hjá V1. Í gögnum málsins liggur fyrir mynd af vettvangi og merking af hálku M um hvar hann féll.

M byggir kröfur sínar um greiðsluskyldu allra ofangreindra váttryggingafélaga á því að húsfélögin sem váttryggð eru hafi vanrækt þær varúðarráðstafanir sem hefði átt að viðhafa vegna veðuraðstæðna og hálku á bílastæðum þeirra. M byggir á því að margir eigi leið um bílastæðið á hverjum degi og því hafi húsfélögin átt að gripa til ráðstafana í ljósi þess að húseigendur beri ríkar skyldur til að gæta öryggis vegfarenda á lóðum sínum. M telur einnig að ekki sé hægt að rekja slys hans til hans eigin gáleysis.

V1 telur í fyrsta lagi að váttrygging húsfélagsins sem nær til A eigi ekki við þar sem slysið hafi orðið við bifreiðastæði sem tilheyrir B. Einnig telur V1 að ekki sé sýnt fram á að húsfélögin í A beri skaðabótaábyrgð vegna slyss M. V1 byggir á að upplýsingar frá þeim húsfélögum sýni að þau hafi gert þær almennu ráðstafanir að hafa snjóbræðslukerfi í gangstéttum við húsin, íbúar hjálpist síðan að við að salta gangstíga og ráðinn hafi verið verktaki til að sjá um snjómokstur á bílastæðinu og vakti hann bílastæðið vegna þess. Einnig bendir V1 á að ekki séu gerðar eins ríkar varúðarráðstafanir til eigenda íbúðarhúsnæðis eins og eigenda verslana og fyrirtækja og vísar til þess að M sjálfur sé íbúi í einu húsa og hafi því átt að vera aðstæður ljósar. Sömu sjónarmið koma fram í bréfum V2 og V3 til nefndarinnar, auk þess sem sjónarmið um að M geti ekki átt skaðabótakröfu á sjálfan sig sem einn af eigendum C.

Álit

Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en ágreiningslaust sé hvar M féll við á bifreiðastæði sem tilheyrir tilteknum fjölbýlishúsum við götuna X, en M sjálfur býr í einu þeirra. Þó hálka hafi verið á bifreiðastæðinu hefur ekki verið sýnt fram á að aðstæður hafi verið þess eðlis að eigendur húsa, eða húsfélögin sem slík, hefðu átt að gera sérstakar ráðstafanir þess vegna. Á þeim tíma sem M slasaðist er allra veðra von og hefur M ekki sýnt fram á það með nokkrum hætti að aðstæður hafi verið með þeim hætti að eigendur einhverra þeirra húsa sem hann gerir kröfu vegna, eða húsfélög þeirra, beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni hans. Verður slysið rakið til óhappatilviljunar sem ekki er hægt að krefjast skaðabóta vegna. Verður þegar af þeirri ástæðu ekki talið nauðsynlegt að skera úr um það hvort slysið hafi orðið á svæði sem tilheyrir öllum húsnúmerum eða bara hluta þeirra. M á ekki rétt á bótum úr neinum þeirra ábyrgðatrygginga sem hann gerði kröfu í.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðatryggingum húseigendatrygginga húsfélaga A, B eða C.

Reykjavík, 26. janúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Margrét Arnheiður Jónsdóttir lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.